

man ikke skulde tillægge mine Anskuelse eller Handlinger nogen Vægt; man vidste at fortælle, at da den Mand, som nu skulde udnævnes til Provst, en Gang i en Skole havde eksamineret et 8 Aars Barn paa Færøsk, havde Amtmanden, som var til Stede, bebrejdet Præsten, at han brugte Færøsk, skønt Præsten gjorde det, fordi vedkommende Barn ikke forstod Dansk. Sysselmand Samuelsen, som kom hened, spurgte et æret Medlem af dette Ting, Hr. Redaktør Gunnar Fog-Petersen, hvorledes man kunde bruge den Historie rundt omkring i Danmark, for den var faktisk urigtig. Paa Færøerne var der ingen, der kendte den. Paa den ene Ø troede man, at det var noget, der var sket paa den anden; jeg fik Opringninger alle Steder fra, ingen kendte den. Det daværende ærede Medlem Gunnar Fog-Petersen, som havde brugt denne Historie meget kraftigt i Valgkampagnen, svarede, at Sagen var rigtig, thi den daværende Kirkeminister Povlsen havde meddelt, at han i Ministeriet laa med Indberetninger, der viste Rigtigheden deraf. Sysselmand Samuelsen skrev derefter baade til Undervisningsministeriet og til Kirkeministeriet, om han ikke maatte se disse Indberetninger, da han ikke kendte Historien, og da han havde været med mig i de fleste af Skolerne. Undervisningsministeriet svarede omgaaende tilbage, at saadanne Indberetninger ikke var dem bekendte. Kirkeministeriet har til Dato ikke svaret. Nu vil jeg gerne her i Dag spørge det ærede Medlem Hr. Povlsen, om han godkender det, som Sysselmand Samuelsen har skrevet og oplyst for Kommissionen, at Redaktør Gunnar Fog-Petersen i Aalborg havde meddelt, at han havde denne Oplysning fra Ministeren.

Jeg gaar derpaa over til det, som er Sagens Genstand her. Jeg skal ikke komme ind paa de smukke Ord, som blev sagt om min Optraeden paa Færøerne. Jeg skal kun sige, at uagtet mine Forhold har været til Undersøgelse for en Kommission, er der ingen, der har rettet Bebrejdelse mod mig, fordi jeg har optraadt for kraftigt overfor det færøske; man kommer med abstrakte Talemaader, men man kommer ikke med konkrete Tilfælde. Jeg skal heller ikke komme ind paa det Citat, det ærede Medlem Hr. Povlsen læste op, en Udtalelse af Statsgældsdirektør Andersen angaaende min Virksomhed; jeg tror, det baader Statsgældsdirektøren bedst, at jeg lader hans Navn ude af denne Forhandling. Men jeg skal i Anledning af den Forklaring, som det ærede Medlem Hr. Povlsen har givet, nævne visse Ting; saa haaber jeg, at det høje Ting

vil forstaa Vægten af det ærede Medlem Hr. Povlsens Tale.

Det ærede Medlem Hr. Povlsen sagde: Der er ingen forstandige Mennesker paa Færøerne, der tænker paa at udrydde Dansk. Og dog oplæste jeg i Gaar, hvad den færøske Forening har udtalt gennem sit Hovedorgan henede, en Udtalelse, der mundede ud i, at Folk kunde sige, hvad de vilde, men *det* blev Resultatet. Jeg skal yderligere sige, at det forekommer mig ganske mærkværdigt, at det ærede Medlem Hr. Povlsen tør sige noget saadant i den danske Rigsdag, han, som selv har været Medlem af et Ministerium, hvis Undervisningsminister sendte et Forslag tilbage, som var vedtaget af Lagtinget, med den Motivering: „Det kan vi ikke gaa ind paa; herefter vil Dansk jo falde bort“. Forinden han gjorde det, spurgte han: Men hvordan vil det gaa med Dansk, hvis vi tager Lagtingets Forslag? Ministeriet fik det Svar tilbage: at Lagtinget mente, at hvad det havde foreslaaet, var tilstrækkeligt. Men Ministeriet turde ikke tage det Forslag, som var fremkommet fra Lagtinget; det blev ikke stadfæstet. Jeg forstaaer ikke, at det ærede Medlem tør sige, at intet forstandigt Menneske tænker paa at udrydde Dansk, naar der er kommet et Forslag fra Lagtinget, som det ærede Medlem s. Ministerium, netop af Hensyn til det danske Sprogs Stilling, ikke har kunnet godkende.

Det ærede Medlem Hr. Povlsen sagde endvidere, at man ikke kan bebrejde Pastor Dahl, at han ikke havde ført tilstrækkeligt Tilsyn med Zachariasen, „fordi Zachariasen i højere Grad end tilladeligt har benyttet sig af det Færøske“. Saaledes lød det ærede Medlems Udtalelse. Det ærede Medlem, som slaar paa Sandheden, maa vide, at det har jeg ikke sagt. Jeg har aldeles ikke sagt „i højere Grad end tilladeligt“. Jeg har sagt, at Zachariasen overhovedet ikke vilde undervise paa Dansk og opfordrede de andre Lærere til ikke at undervise paa Dansk. Og det indberettede daværende Pastor Dahl ikke.

Det ærede Medlem Hr. Povlsen slog sig for sit Bryst og sagde, at jeg havde givet en urigtig Fremstilling her for Rigsdagen, idet jeg har sagt angaaende Lærerraadet i Thorshavn, at dette positivt fraaadede Indførelse af Færøsk. Det ærede Medlem gav en Forklaring, som stadfæstede, hvad jeg sagde, idet han erklærede, at Lærerraadet i det konkrete Tilfælde har fraaadedet det. Men det var ogsaa det, jeg sagde; jeg føjede oven i Købet til i min Forklaring, at Lærerraadet, som principielt